

[Gade]

sagde, at opretholdelsen af en nordisk pasunion var noget, regeringen lagde vægt på.

Det skulle vi altså være enige om. Jeg ved ikke, om vi er så uenige om, at der bør laves et bredere kultursamarbejde og uddannelsesområde og et miljøområde, der burde være samarbejde om på et bredere grundlag end EF's. Jeg skal i hvert fald konstatere, at det ikke ligger langt fra et af regeringspartierne's programmer, Det Radikale Venstres. Det kan da være, at statsministeren synes, det er helt verdensfjernt og helt utåleligt at tænke på.

Så siger vi, at vi skal afvise EF-Kommissionens forslag til moms- og afgiftsharmonisering. Jeg har da forstået, at selv regeringen ikke mener, at det er helt tilfredsstillende, det, der ligger; så kan vi diskutere tonefaldet i det.

Så er der tilbage – og det er det, det drejer sig om, og det er det, denne debat drejer sig om – topmødet i Madrid og Delorspakken. Det er hovedtemaet i denne debat. Det er ikke fremgået af alle indlæg her i aften, og man bliver egentlig også en lille smule forstemt, fordi vi har det indtryk, at man jo da altid kan snakke om et eller andet, der har med EF at gøre. Måske ved vi alligevel alle sammen, at de her beslutninger omkring Delorspakken er, når det kommer til stykket, måske de vigtigste beslutninger i det kommende år. Ikke nødvendigvis Madridbeslutningen isoleret set, men Madridmødet og topmødet i Paris må efter enhver vurdering af, hvordan det vil gå, være et ganske vigtigt forløb. Jeg kan så forstå, at det verdensfjerne er, at vi siger, at den Delorsplan om skabelse af en økonomisk-monetær union skal afbøddes. Det skal jeg komme tilbage til.

Må jeg sige til hr. Ivar Nørgaards indlæg, at jeg synes, det er interessant og vigtigt at sige, at man lægger vægt på beskæftigelsen, men det må da skurrer lidt, selv i ørerne på hr. Ivar Nørgaard, at høre statsministeren, som har været statsminister i fem år for en regering, der ikke har prioriteret bekæmpelse af arbejdsløsheden, stå og give hr. Ivar Nørgaard så meget ret, at han siger, at det er jo det, det handler om. Ord gør det ikke. Det er handling, det drejer sig om.

Jeg forstod på hr. Niels Anker Koføed fra Venstre, at han var lidt forundret over vores dagsorden. Nu har jeg gennemgået den. SF tager stilling til sagerne indhold, altså også Delorspakken. Vi har det ikke ligesom Venstre, at fordi der kommer en Delorspakke, så går vi ind

for den. Vi tager stilling til den, og om vi mener, det er den rigtige vej, og da vi er imod unionsudviklingen, siger vi nej til Delorspakken, som den ligger.

Til hr. Ivar Nørgaard og til andre vil jeg sige, at for mig er der ikke tvivl om, at den hele pakke, der ligger her, og det, vi drøfter, lægger skinnerne for en unionsudvikling. Derfor er det afgørende, hvilket grundlag der skal være for de fortsatte drøftelser. Jeg er bekymret for, om regeringen allerede på det møde, økonomiministeren deltog i, har forpligtet sig til at tage udgangspunkt i hele rapporten, ikke kun i første fase, som man siger.

Har regeringen forpligtet sig til at tage udgangspunkt i hele rapporten? Er det meningen med dagsordenen? Jeg vil gerne spørge hr. Ivar Nørgaard, om de fortsatte drøftelser skal ske med udgangspunkt i hele rapporten, for jeg forstår ikke den tankegang, at det kun er første fase, hvis man fortsat skal drøfte på grundlag af hele rapporten, som jo altså inddrager og lægger op til en traktat og dermed til en traktatfæstelse af et valutasamarbejde.

Det er vigtigt at få præciseret også her til sidst i debatten, på hvilket grundlag det videre arbejde skal ske. Jeg har hørt hr. Ivar Nørgaard sige, at der var betingelser for det videre arbejde, men jeg vil gerne vide, hvad det betyder i praksis.

Må jeg så sige om den dagsorden, der er fremsat, at det er jo lidt muntert at opleve Det Konservative Folkepartis ordfører spørge Socialdemokratiets ordfører, hvad meningen er med »ligelig social fordeling«, specielt når den konservative ordfører er medforslagsstiller til samme dagsorden, hvori dette begreb nævnes, men det afspejler måske, at man ikke helt ved, hvad det er, man vil vedtage nu om lidt.

Hvad er egentlig meningen med, at »en øget beskæftigelse . . . skal sikres en fremtrædende placering i forbindelse med udviklingen af . . . det økonomiske og monetære samarbejde«? Ja, hvis jeg læser økonomiske vismandsrapporter, siger de i virkeligheden, at hvis det er beskæftigelsen, der står i fokus, så skulle vi slet ikke gå vejen omkring valutaunion. Så skulle vi i stedet for søge at få de nordiske lande ind i et EMS-samarbejde sammen med England og lave det modsatte af unionsudvikling.

Jeg ved ikke, om det er det, der ligger i det, men jeg kunne da spørge hr. Ivar Nørgaard: Er